

Svea Hovrätt
Avd 1

SVEA HOVRÄTT
Rotel 0106

INKOM: 2013-10-03
MÅLNR: B 2856-13
AKTBIL: 571

Yttrande i hovrättens mål B 2856-13, över aktbil 563 och 559

Förelagd yttra oss över eventuellt hinder för fortsatt huvudförhandling inför behandlandet av åtalspunkt 4 finns följande att anföra.

1. Det bestrides att hinder för fortsatt huvudförhandling föreligger.
2. Niklassons inlägga via advokaten Eriksson bygger på flera felaktiga påståenden och förutsättningar.
3. Advokat Eriksson påstår till att börja med följande: ”Åklagarna har i sitt gärningspåstående gjort gällande att Andreas Niklasson försökt att olovligen i överlåtelsesyfte förvärva eller anskaffa samt transportera 713 kg kokain.”

Detta påstående är felaktigt. Av gärningsbeskrivningen framgår istället följande gärningspåstående: *Jonas Falk, Andreas Niklasson och Mauritz Andersson har under tiden januari-augusti månad 2009 på olika platser i Colombia, Karibien, Spanien och Sverige, gemensamt och i samförstånd, med Joans Falk som huvudman, Andreas Niklasson som koordinator och Mauritz Andersson som transportör, försökt att olovligen i överlåtelsesyfte förvärva eller anskaffa samt transportera minst 700 kg kokain.*

Detta kan inte ha undgått advokaten Eriksson som offentlig försvarare. Under alla omständigheter ska inte detta felaktiga påstående ligga till grund för några slutsatser gällande betydelsen av de av Andreas Niklasson begärda kompletteringarna.

4. Vårt brottspåstående är inte isolerat eller avhängigt av det parti narkotika om 713 kg kokain som beslagtogs den 16 juli 2009 från Dean Bush m fl. Från åklagarsidan påstås att det genom förhören med Edgar Aun och Dean Bush framkommit uppgifter om flera partier narkotika. Ett första parti om drygt 1300-1500 kg kokain skulle skickats i början av juli 2009 men cirka 600 kg av detta beslagtogs i början av juli 2009 på land i Colombia. Vidare har det framkommit att ett beslag om drygt 700 kg kokain gjordes den 7 juli i staden Riohacha-Guajira i Colombia. Först efter att dessa försök till leverans misslyckats har det aktualiserats med att samla hop det som blivit ett parti om 713 kg kokain.

Helt oberoende av riktigheten i ovanstående påståenden om Edgar Aun och Dean Bush menar vi med stöd av rättsfallet NJA 1987 s 680 att det från åklagarsidan inte ens behöver visas att ett narkotikaparti beslagtogs. Det finns tillräckligt många omständigheter som styrker att fara för brottens fullbordan förlegat. Liksom vid alla försöksbrott ska gärningen ses utifrån gärningsmannens subjektiva vilja att genomföra ett brott. Alla de omständigheter från januari till augusti 2009 som är relevanta beträffande gärningsbeskrivningen kommer att presenteras i den planerade sex dagar långa sakframställning som kommer att hållas från åklagarsidan.

5. Advokaten Eriksson har i redogörelsen för vad Edgar Aun uppgivit i tingsrätten utelämnat de i sammanhanget mest relevanta delarna. Förhöret finns på sid 451-458 i tingsrättens dom. Edgar Aun har omnämnt sex resor med kokain som han varit inblandad i. Här följer ett antal relevanta citat från hans utsaga i tingsrätten.

”Den femte resan var ett parti som skulle till Europa. Även då var Dean Bush kapten på höghastighetsbåten, som beslagtogs av den amerikanska kustbevakningen den 16 juli år 2009 nära Aruba. Den sjätte var i oktober år 2009. Då beslagtogs ett parti om 1000 kg som var på väg till Mexiko utanför Honduras kust”

”Hans roll var att organisera transporter från den colombianska kusten. Han såg till att narkotikan kom ombord på båten, tankade båten, ordnade besättningen och fick reda på möteskoordinaterna, där segelbåten som skulle till Europa skulle träffa höghastighetsbåten från Colombia.”

”Enrique har tre eller fyra bröder. Den närmaste brodern heter Diego Baez. Diego hade ingen roll i det parti som skulle till Europa. Han pratade endast med Enrique avseende det partiet. Diego anställde honom för det partiet som skulle till Mexiko. Enrique hade hand om affärer med Europa.”(detta kan avse en resa redan 2008).

” Första gången han pratade med Enrique om den femte resan, dvs den leverans som sedan beslagts i juli 2009, var i januari 2009.”

” Vad gäller själva resan, i juli år 2009, så hade han anlitas av Enrique Baez för att transportera 1500 kg kokain, men sedan ringde Enrique och sa att han skulle ta det han fick. Han hade redan 720 kg kokain på en säker plats och väntade på ytterligare 600 kg, så totalt skulle det bli drygt 1300 kg som skulle levereras. Dessa 600 kg beslagtogs dock i Colombia”

” På avresedagen pressade Enrique honom mycket och sa att man måste agera snabbt och att man skulle förlora båten som var på väg till Europa om man inte

gav sig av. Det enda som sades till honom var att besättningen var från Europa och att partiet skulle till Europa.”

6. Advokaten Eriksson har i redogörelsen för vad Dean Bush uppgivit i tingsrätten utelämnat de mest relevanta delarna. Förhöret finns på sid 458-465 i tingsrättens dom. Här följer ett antal relevanta citat från hans utsaga i tingsrätten.

”Nästa resa var år 2008, troligen i mitten av året någon gång. Den resan skulle gå till Honduras. Han befann sig på en speedboat och överlämnade narkotikan till en fiskebåt. Han var i närheten av kusten till Honduras, men åkte inte till Honduras utan i riktning mot Mexiko. Denna gång tror han att det rörde sig om 1200 kg kokain”...

”Den tredje resan han gjorde var i april år 2009. Då följde kustbevakningen efter honom och han var tvungen att kasta lasten i havet. Han tror att det rörde sig om 1500 kg kokain. Lasten blev upplockad av den amerikanska kustbevakningen, men själv lyckades komma undan. Även det partiet skulle gått till Honduras.”

”Vad han förstod var Diego ansvarig för varorna som skulle till Centralamerika, dvs. till Honduras och Mexiko, medan Enrique var ansvarig för segelbåtarna som skulle till Europa.”

”Det måste ha varit i slutet av juni han fick reda på att det dags för nästa resa, men Edgar hade redan långt tidigare pratat om att det var planerat en rad resor till Europa.”.

”Bortsett från att mottagarbåten var en segelbåt. Så hade han ingen information om denna eller dess besättning. Han tror inte att han fick någon information om varifrån mottagarbåten skulle avsegla. Han hade inte med det att göra. Han visste genom Edgar att detta parti skulle till Europa.”

7. Slutsatserna av ovan nämnda referat är att det var Enrique Baez som styrde över de kokainlaster som skulle till Europa medan hans bror Diego Baez var den som skötte om Centralamerika. Det har gjorts ett flertal resor både mot Europa och Honduras/Mexiko. Det är inte helt samstämmiga uppgifter som lämnas i alla delar. Flera år har gått mellan det att kokainresorna äger rum till det att personerna förhördes.

Det har aldrig talats om att segelbåtar ska plocka upp laster för vidare transport till annat än Europa.

Rent geografiskt ligger Honduras/Mexiko åt nordväst medan transporten i juli 2009 går österut i riktning norr om Isla Margarita.

Det finns med andra ord inget som talar för att Dean Bush skulle vara på väg till Honduras med kokainlasten i juli 2009.

8. Advokat Eriksson har åberopat en mailutskrift från hans amerikanske kollega Mr. White som företräder Diego Baez. Vad Mr. White uppgett är att betrakta som hörsägen och härrör enbart från Diego Baez, som uppenbarligen inte hade hand om europamarkanaden. Därtill kommer det osäkerhetsmoment det innebär att redogöra för flera år gamla händelser, som dessutom kan sammanblandas med andra transporter. Med hänsyn till otillförlitligheten i de åberopade uppgifterna saknas det från åklagarhåll anledning att frånga tidigare ställningstagande att narkotikan var avsedd för Europa. Till detta kommer att det av de officiella ingivna dokumenten från USA de s.k Plea-Agreement inte framgår till vem eller till vilken plats transporten var ämnad. Det nämns i detta sammanhang inget om Honduras.

9. Frågan om varför Iron Duke ingrep mot Dean Bush m.fl. på den plats utanför Aruba och vid den aktuella tidpunkten den 16 juli 2009 har varit höljt i dunkel för oss. Om USA har haft en annan agenda i detta avseende än vad Spanien, Sverige och Frankrike haft så har det skett oss ovetande. I vart fall har vi i Sverige aldrig haft någon kännedom om någon pågående aktion mot bröderna Baez i Colombia.

10. Uppgiften om gripandet och utlämningen av bröderna Baez och Lopesierra från Colombia till USA kom oss tillhanda genom advokaten Erikssons försorg under pågående tingsrättsförhandling troligtvis hösten 2012. Erfarenhetsmässigt delar inte andra länder med sig sekretessbelagda uppgifter utan att man har en gemensam utredning. T.ex. så har det begärts att få ta del av samtliga i USA hållna förhör med Dean Bush m.fl. utan att detta effektuerats. Från åklagarhåll har det cirka en gång i månaden följts upp via amerikanska PACER vad som skett i den amerikanska utredningen rörande bröderna Baez. Som vi förstått det så har man haft en yttersta tidsgräns till augusti 2013 att antingen föranstalta om rättegång eller att man kunde enas i ett Plea-Agreement vilket sedan ska läggas till grund för en dom. I anledning av detta har det redan den 17 juli 2013 skickats en rättshjälpsbegäran till USA om att förundersökningsvis få låta förhöra bröderna Baez och Lopesierra samt ta del av deras utredningsmaterial. Sedan vi i augusti uppmärksammat att det funnits Plea-Agreement tillgängliga har vi i en kompletterande rättshjälpsansökan den 23 augusti 2013 hemställt om att även få ta del av de cirka tjugo telefonsamtal som advokaten Eriksson nämner i sin skrivelse. Vi har gjort påstötningar hos amerikanska myndigheter för att få rättshjälpen effektuerad men har inte fått några klar besked i det avseendet. Detta gäller för övrigt också begäran att få förhöra load-guarden Beccerra och DEA-agenten Timothy Moran i USA.

11. Vi noterar att advokaten Eriksson i sitt överklagande till hovrätten eller i annan skrivelse till åklagarmyndigheten eller hovrätten underlåtit att påtala att utredningen kring bröderna Baez och Lopesierra ska inhämtas eller att de ska förhöras inom ramen för rättegången i hovrätten. Det är först nu som

utredningsåtgärder har begärts. Denna senkomna begäran om utredningsåtgärder som villkoras med att huvudförhandlingen ska ställas in i avvaktan på rättshjälpssvar, syftar enligt vår mening ytterst till att få till stånd ett så långt uppehåll att huvudförhandlingen måste tas om.

12. Sammanfattningsvis så menar vi att prövningen av åtalspunkten 4 inte slutgiltigt är beroende av beslaget mot Dean Bush m.fl. och skäl till uppehåll i förhandlingen är därför inte nödvändig.

De begärda utredningsåtgärderna har redan påbörjats genom rättshjälpförfarande. Det är ovisst hur lång tid utredningsåtgärderna kommer att ta och det är inte rimligt att förhandlingen i avvaktan på detta ställes in under obestämd tid.

Hans-Jörgen Hanström

Mårten Hallsten